

kat.komp.

916

7

Mag. St. Dr.

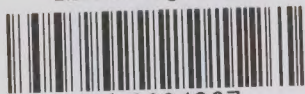
P

Mag. St. Dr.

Nie pożyczą się
do domu.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004967

916 I

Mag. St. Dr.

Poexya 4762 hr

1888. X. 11. 185

843

3 sub 1

3/75.

①

SYNCHARMA,

Na

Vroczyſte przedwiecznego

SYNA BOŻEGO

NARODZENIE.

z Matki Panny / przed Lat Trzściami / ſeſćciar
ſet / Trzydzięſta / y trzema.

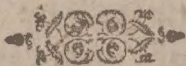
Na

Zbáwienie Narodu Ludzkiego, przez
grzech w wieczną niewolą danego,

W BETHLEEM I V D.
ſciey ziemi wrodzonego.

Przez

S. M. Vczynione, Roku wyżej po-
mienionego.

W KRAKOWIE, w Drukárnię Antoniego Woſin-
skiego, Roku P. 1633.

ŁASKA W E M V C Z Y T E Ľ N I K O
w i, Stanu w Źelákiego y godności,
Author, Z. D. Z.

O R e á w i e c z n e g o / n i e Ź w o r z o n e S L O W o,
S y n B o Ź y / z P á n n y / n á r o d Ź y ł Ź i e n o w o :
N i e b o o p u Ź c i ł / w z i á ł z á n i e b o Ź i e m i e /
C z e m u Ź z n i e w o l e y w y r w i e l u d Ź k i e p l e m i e.
O d g ł o s d á i e Ź n á c / y r o z m o w á i e g o /
Z Ź w y m A p o l l i n e m / i Ź o n Ź r á c o n e g o
P r z e z g r e z e Ĺ c Ĺ l o w i e k á Ź u ł a. N i e p o t r z e b á
W o t p i c : p r z e z C n o t y / k t o c h c e / d o y d Ź i e n i e b á.
W i e c Ź w e P á Ź t e r z o m N á r o d Ź e n i e Ź i á w i ł /
C z y n y m / y p o k o y N i e b i e Ź Ź i z o Ź á w i ł.
N á n i Ź k i e y Ź i e m i l u d Ź i o m d o b r e y w o l e y /
T á k i e m i b a d Ź m y / w y r w i e n a Ź z n i e w o l e y.
Z n i e w o l e y c i e Ź Ź k i e y M o r u / G ł o d u / W o j n y :
D á w i e ł Ź e Ź e Ź l i w y / w e Ź o ł y / Ź p o k o y n y.
W p o t r z e b á c h w Ź Ź e ł k i c h p r z y g o d Ź y ł c h o b r o n i /
A m o c n o d Ź w i g n i e b y z n a c i e Ź Ź e y t o n i.
T e n i a K y m / (i á k o n i e Ź i e Ź w y c Ź a y w Ź Ź e d Ź i e)
P r z e z a c n y P á n i e / d á i e c p o K o l e d Ź i e :
W p r a w d Ź i e c d a r m á ł y / l e c Ź i a o t o p r o Ź e /
C h u c m o i e w r a Ź / n i e t o c o p r z y n o Ź e.

Habitantibus in regione umbræ mortis,
lux orta est. *Isaia. 6.*

Słerny w swym Słowie Bog: kto się do niego
Wiernie nawróci, niechce śmierci jego:
Dacie mu żywot, dacie lata wieczne,
Śmierci bezpieczne.

Śluchaj, o Polsko, żeś grzech Bogu swemu
Wyznała, serceś obrociła k niemu,
Twój ci odpuszcza grzech: swój gniew hamiuie,
Łaskę daruie.

Pokoy nad ludem twoim obiecuje,
W żarzącym cię powietrzu ratuje:
Rozwiąże cię z tych oków, y obierzy
Ktoreć śmierci dżierzy.

Złoż że żalobę, przecz sobą masz trwożyć
Wnieściesz na chwilę: masz się czym założyć:
Bog cię twój mocny, y pewny obrońca,
Strzeże do końca.

Waćpić nie trzeba. zesłał ci na ziemię,
Z niebieskich krain swoje wieczne plemię,
Oto w postaci ludzkiej leży w żłobie,
Na pokoy tobie.

Złob teraz jego łożę, niegdy srogi
Krzyż, bo na nim dał Oycu okup drogi,

Synchárma

Gdy Krew do krople wyroczywszy z siebie,
Vmrze dla ciebie.

Vfayże Pánu, ná iego wstáwy

Pomni: y wšytkie porucz mu twe spráwy:

Porzucź y żywot, á sluź mu prawdźiwie

Zyiac cnotliwie.

Temu Pan záuſe ſczodry, y láskawy,

Kto żyie iáko Pánskie brzmia wstáwy;

Zlego śmierć poźrze. Dobrym, dobrze pláci.

Bog złe zátaráci.

Echo, ábo Odgłos Apolliná Chrześciáń-
skiego, o Národzeniu Páńskim.

Nieſzczęsny mie czas wygnał z Żelitonu mego
W powietrze: á tu przywołáł do Lochu ciemnego.

Godzie przez czas bługi slyſac lámenty nieſzczęsne /

Slyſe iákleś po smutku / nowiny pocieſzne.

Pokozy w mym Żelitonie: Ktoź mi to wesele

Wroci: Kto mie w żáłoſci oſwobodźcie Echo. Rodź!

Rodź! ſie: Ktoź wždy táki: co śmierć Národzeniem.

Wśmierzył w iey popodzie bárzo ſrogłen: Ech. Bogłen.

Prawdą / Bogłen bydź muſi. Toć ſie ſnadź on dawny

Jupiter znówu rodź! Bog obłudny: Echo. Łudny.

Łudny / Głtrze łud zwodź! / leć ożyć nie moźe.

Wiecznie káždy wmiara Kto wſeteczny. Echo. Wleczny.

Wleczny to on Bog / Który początku ni káńcá

Niemia! / áni ma: á dźis ſie rodź! nowo. Echo. Słowo.

Słowo wleczne bez mátki z Dycá vrodzene

Á dźis z Mátki bez Dycá / leźy wſtobie. Ech. Tobie.

Mnie

Urodzenia Bożego.

Wnie sie dziś Bog narodził z o szczęśliwa Matko /
 Ktorey Bog Synem znami dziś na świecie. *Ech. Zwiećcie*
 Zwiećcie śliczne czystości ta Panna przechodzi
 Co Bogą porodziła, o dziś na nowiną. *Ech. Winą.*
 Winą go naszą z Niebą zwabiłszy na ziemię
 Bostwo natura ludzka w nim pokryła. *Ech. Siła.*
 Siła dla nas uczynił Bog / oświł sie człowiekiem /
 Niebo opuścił / podla obrat ziemię. *Ech. Plemie.*
 Plemie ludzkie on zbawił / dla tego swe Bostwo
 Zaskonił w niewolniczyj tej ofobie. *Ech. W zlobie.*
 W zlobie rodził Bog leży / Bog nad wszystkie Boga /
 Bo do potory światey nas prowadzi. *Ech. Wadzi.*
 Wadzi nam pychę naszą / Bog i z niebą zrzucił /
 Syna zesał na ziemię / by la zgładził. *Ech. Rądzi.*
 Dobre rądził / bo niechciał naszej zguby / Ktora
 Pierwszą Ociec nam przyniósł przez swe pychę. *Ech. Liche.*
 Liche to tego Bostwo było z śmiercią z nim wieczną
 przyśła / dzisieja ta morzył Bog pożywa. *Ech. Ina.*
 Ina droga mógł zbawić świat / naprzyściyniłyśa
 Gdy Syn Oycu wyplaca naszą sługi. *Ech. Slugi.*
 Slugi swe / by obkupił / wydał Syna swego /
 Ktorey dziś zimno w śniegu cierpi srogo. *Ech. Mnogie.*
 Mnogie chory Anielskie wdzięcznie mu śpiewała.
 Bogiem go wyznawała / Bogiem czynią. *Ech. Wina.*
 Wina zły naród ludzki / co go niechce przyjąć /
 W tego prawey wtasności / ni znać Bogiem. *Ech. Srogi.*
 Srogiem Sedzio zostanie hardy niewdzięczności /
 Ten przed którym niemy wola z o stem kłeczy. *Ech. Języ.*
 Języ / grzech mu nas ślepi / Ktorey swa Krwota droga
 Niegdy złożył na Drzewie / śmierć z gubi. *Ech. Lubi.*
 Lubi Bog swate wierne z śmiercią z paśćzeli
 Wieczney wydrze / zlosliwa ztraci na wieki.

Synchárma

polski / z mym Żelkonem / vsam / nie zá tráci /
Ponieważ on w pokucie wiecznie Cnety płáči.

Rozmowá tegoż Apolliná, z Chrystusem
narodzonym.

- Apol.* **O**Przedwleczone á Nowonarodzone pleńie /
Co cie z nieba piękego zwabiło ná ziemié :
- Chry.* **M**ilost. Ziemie zá niebo bíoré / y twoe brzemie
Ciežkie / á tobie niebo oddáie zá zienie.
- A.* **W**ieczyś Bog ná wse Bogi / Bog z Bogá wiecznego /
Przeż sie rodziś w postaci człowieka niedz nego :
- C.* **S**ynem cie Bożym czynie / gdy gnter Oycá mego
Blagam / á ciebie szukał przez grzech stráconego.
- A.* **C**zemuż w ten čas / gdy młóże ná krolestwoano /
A lud wyrokiem leżyć Rzymskim rozkazano :
- C.* **W**oyny te pie : á ciebie przez me Narodzenie /
W ližbo wybranych liže / niesac ci zbawienie (cy
- A.* **W**iecznáś światłość z światłości wieczney bez twoey mo-
Światłości niemaś : czemuż wśdy sie rodziś w nocy :
- C.* **C**iemności ziemskie głádzé / y záste ciemności
Oczy twoie oświecam / Niebiesta światłość o.
- A.* **C**zemuż pólnocne práwie / gdy Cynhyns progi
Mila : wśał w rok twoich a byckie časow drogiz
- C.* **P**okoymiluié / pokoy z Niebá ná świat nieśe /
Spokoynych ná sumnieniu w Niebo z soba wniośe.
- A.* **N**iebo / ogień / wiátr / ziemiá / morze pełne ciebie /
Przeżje w tak ścisym zlabie / Jesu / kucyś siebie :
- C.* **T**obie ciáśno do Niebá rozpześtrzeniam drogo /
Znáńtey mocno stáwiam twoie słabé noge.
- A.* **C**zemuś máły : gdy niemaś w Niebie / ni ná ziemi
Rownia : wśystkoś okrażył palcámi twoimi :

Wielzim

Narodzenia Bożego.

- C. Wielkim cie czynię/ ktoryś dla tweym własney pychy
Stał sie mały/ niskiemny/ podły/ szczupły/ lichy.
- A. Niebo twoją stolicą/ ziemią twoją stopie
Podnożył/ i czemuś leżyś w tej niskiemney gopier
- C. Do wżgárdy cie prowadze światá/ á w cie moie
Potora wlewam/ gerna zniżálec myśl twola.
- A. Na ziemi/ ábo w niebie/ mogłeś Chryste sobie
Wyśnożnics obráć/ czemuś leżyś w ślobier
- C. W ślobie potarmu szukay/ iám potarm/ tys głodny/
Ojwie cie głodnego/ tylko mie bądź godny.
- A. Tys rośkoś nieprzebrána/ w tym rośkośnym Ciele/
Czemuś na twárdym sienier C. Tobie miétko ścielo.
- A. Czemuś między bydlerzy masz Dworzány swoje/
Rzeże niebieskie/ kcerzy drża ná słowo twoie.
- C. Bydlerá zbawie. Co test człowiek iedno bydler
Leżac w brzydliwym grzechu/ y w ciartor skim śidle.
- A. Przecż w bogis/ w sytko masz/ co niebo/ co swemi/
Szeroki świat obłápił/ mury ognistemi.
- C. Gardzić cie bogactw wóje/ á bogactw cnota/
Wbośtwo drogá w niebo/ znośze ie z ochota.
- A. W sytko pieknie odziewaś/ w sytko swey powagi
Oj doko bliżze z ciebie/ czemuś leżyś nagi/
- C. Odrwam cie náglego/ onac wracam báte
Niewinności/ korać da w Ciebie swozapłáte.
- A. Czemuś pláczęś/ wódyś źródło niebieskiey rábości/ r
Bez lámentu/ bez smutku/ bez łez/ bez żáłości/
- C. Cieś cie pláczęm moim/ y z pláczu wiecznego
Wybawiam/ á prowadze do wesela mego.
- A. Mogli cie Mádrey mogli Królowie rozślawić/
Czemuś sie Pástuchom naprzód chćiał obláwić/
- C. Mádrosćia światá gardze/ hárdosć wófelko gubie/ r
Proste/ podle/ wżgárdzone/ porzúcone labie.

Wieżned

Synchárma

- A. Wiecznes Stowo : Anzely / y Prorocy / swy
 Obfitemi bogactst : cżemś sam bez mowy r
 C. Ni mowyzle / y prózne / iezyk ci zámieram t
 Na pobożne / cnotliwe / y smierc otwieram
 A. Dla cżegoś drzyś na ziennie r wstępił sie od ciebie
 Grzeie na ziemi / w morzu / na powietrzu / w niebie r
 C. Zapalam w tobie miłość oświeca t w nalogu
 Złym ożiebni / a zapal serce swe ku Bogu.
 A. Zapala / dobry Jezu / z ipale ku tobie
 Tyko te sam pośiogni swym ogniem ku sobie.
 Miłość cie zapaliła zbawienia naszego /
 Miłość do nas zwałaś z łoná Oycowskiego.
 Miłości / za miłość chceś / day mi serce swoje /
 Weźm moje / bo bez twego nie nie może moje.
 Miac two serce Jezu / megoś nie żaluie /
 B twego sie me zapala / wiecznie cie miłue.

P A S T O R E S.

Palemom, Damon, Alcimedon.

Transcamus vsq; Bethleem, & videamus
 Verbum hoc quod factum est. *Luc. 2.*

- Pal.* Damon apisi / cżyli cżuieś : ockni sie dla Boga /
 Bąc przysła iak aś na mie niezwyżyna trwoga.
 Cżuieć wasność iest Pastora / Pastorzeln / cżuymy /
 A dla słoby trzoby swoy cżrośn e pilnuymy.
Dam. Cżuieć / lez strach niezwyżly padł na serce moje /
 Cżewiem gżzie Alcimedon / ta sie słoby boie.
 Co mie troszczke cżieś / że noc iasna wstaie /
 Cżuymy : cżuymy wesola Bogu nómie dale.

Narodzenia Bożego.

Alc. Sam w boku Trzody stoje: Coż jest z noc nie była
Jeszcze żadna / Ktoraby bardziej mnie stworzyła z
Niemtem co jest takiego z wprawdzie serce może
począł przysię nieść szczęście. Ty nas sam strzeż Boże.

A N G E L V S.

Anuncio vobis gaudium magnum. Luc, 2.

CZuli Pasterze, słuchajcie nowinę
Zbawienną wam w tym Lesie
Bog przez mie z Niebą niebie.
On obiecany Zbawiciel w Bethleem,
Aby świat wyswobodził
Z okow, dziś się narodził,
Spieście się, niżli lutrzenno pochodnia
Bystre Słońce pogoni.
I Pánu się ukloni.
Nie w Bogatey go szukajcie gospodzie.
Ni, gdzie szczyty wysokie,
Abo rynki szerokie.
Wstąyni to Słowo wieczne leży w głobie,
Wol go z Osłem swą parą
Grzeie: Wy z mocną wiarą
Przed nim upadły na obie kolana,
Nizkim czołem witajcie,
Winna chwale oddajcie.

Synchárma

- P. Słyszycie te nowiny: o náder szesłime
 Pásterstwo / Ktore słyszysz nowiny prawdzinow /
 Terás mi Pásterzem bywz nie łal / Bog nam swego /
 Przez Aniolá obwiešćá / Syná zrodzonego.
- D. Dżiwnie wdzięczna nowina / nie Pásterstwo moie
 Dżysłuzis i czulym Bog daie łaske swoie.
- A. Czujność Pasterzá zdoł / nie łal przez noc cásło
 Czud: wielka nam łaska dał Bog zá praca máła.

Multitudo Caelestis exercitus laudan-
 tium Deum. Luc: 2.

CHwała ná Niebie Bogu nawyższemu,
 Ktory dał Syná plemieniu ludzkiemu.

A ludziom pokoy ná tey nizkiey roli,
 Co go miluia w prawdzie z dobrej woli.

- P. Wdzięczne głosy Anielskie / tegoż przedwiecznego
 Boga nam oznáymuia dżis naródownego.
 Spieśmyś sie do Bethleem / Boga ogladamy /
 W ludzkim čiele / we źłobie chwale iemu dajmy.
- D. Mito iść / y ogladać Bóga ićielá swego /
 Lecż nam trudno przystąpić do Pána takiego.
 Pásterzesmy / to Niebá Pan / y ziemie wielkiej /
 Co mu zá dary dajmy: gedzień chwaty wśelkiej.
- A. Wolato Boża: tepey głowy nie psuy sobie /
 Nie w páłacach go Anioł kaza: szukać / w źłobie.
 Łaskawie on nas przyimie w bogie. w bogi (gic)
 Sstał siet idymy: choćci noc / wśak nie pytać drog
- P. Stoycie / boć iaká i wśe śpáet czy nie oná /
 W ktorey to Dziećci leży z Pániąńskiego łoná:
- A. Snadż tá. D. Nie tá. A. Oa śmá tá / zali iásnięszego
 Nád Słońce Dziećciateczá nie widziś máłego:

Widzeć!

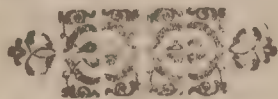
Narodzenia Bożego.

- D. Widzieć / y przy nim zaraz sam po owej stronie
 piałuńte zbrońwiosa / co Stęhiowe dlonie
 Ależac nad soym / podnos / ślicznym niemowlatklem /
 W tymże tej se. żywy Mąż klecy Dzieciatkiem.
- A. Ono / y sam po bokach Pamiennego zlobu /
 Wól z Ojcem i parą płynie nad Dzieciatkiem z obu.
 Węcie / iad ci spuściwszy na ziemię Polan /
 Wyznaly bezrozumne / wcielonego Páná.
- P. Wnidzmyś rychto / Dzieciatko w dziecinie przywitamy:
 Chwale Boga / y dary obogie oddamy.
 Witay Dzieciatko świete : witay posiadany
 Boże / w naturze ludzkiej / dla nas z Niebá dany.
- D. Witay Krolu / w obogim zstáony zlobie :
 Choć cie głowiek nie widz / Boztwo znamy w tobie.
- A. Witay Pánie / w dziecinie zakryty osobie /
 Choć i na śnienie leżysz / równia nie masz sobie.
- P. Witay Pánno / przybytku Boga przedwlecznego /
 Który swe świete Ciało wziął z Ciála twótego.
- D. Witay przesliczna Mátko / coś lednym potogiem /
 Dostojna była / zrodzić nam głowiek / z Bogiem.
- A. Witay Mátko / y Pánno : Mátko / bos powiła
 Syna Pánna / pánienstwa przez to nie straciła.
 Goy takó promień przez skto słoneczny przechodzi /
 Tak go twoy przenażyłszy żywot na świat rodzi.
- P. Świete Dziecie ledyny Synu przedwlecznego
 Oycá / okupie drogi narodu ludzkiego /
 Stworzyłciela wśech rzeczy / Bogiem cie prawdziwie
 Znamy / odpusť nam winy / narodź sie szczęśliwie.
- D. Świete Dziecie / y Książę prawego potoin /
 Co ślárłatny proporzec stawiś na poboiu /
 Boże prarodźliwy z Boga / narodzenie twoie
 Niech broni / Moru / głodu / wojny sługi swóie.

Synchárma

- A. Świete Dziecię od wielow pożądańe
 Na ożywienie światá / y okup nam dāne.
 Szczęśliwie sie nam narodzi: day nam cnoty swiete /
 Niebo otworz / á płać to luź zámkní przel lece:
- P. Coż za te miłość dāmy / żeś nam poose swoie
 Narodzenie oblaćmił / y Jászczá d twoie:
 Jać te Jásłusztá dāś z ogrodu podłogo /
 Choć sa białe / nie wzgardzisz wmyślu ścayrego
- D. Ode mnie / Dziecię máte / przyjm te gomoleżki /
 Gdy mi sagniat narodzi w mym śladzie owieżki.
 Oddam ci trzech Barankow / oddam y z owcami /
 Tyko ie sam rozmążay / á roć mieżda z nami.
- A. Serce / y ten podpiomyś / Nowonarodzony (ny.
 Panie / niech nie będzie / choć máty dar / wzgarezo-
 Dalbym więcej / gdybym miał: Sercem ci przyjaś /
 Serce dar miłki / to weźm: coć cale oddaś.
- P. Roćże / Dzieciatko swiete: roć / o Panie światá /
 A na nas przysie pami przeytwe rosyetie látá.
- D. Macie / wstań łaskawa: Ty Dziecię szczęśliwe /
 Bądź zar se trzodem naszym / bądź y nam żygliwe.
- A. Bądź Dzieciatko łaskawe: My ná Gory znemu
 Bieźmy / bytám sámopis żmierz nie wólai oblowu.
 Lic piształá dobywś / puśćmy pod niebiosy /
 Przyiemn: choć pasterśie / Bogu nasze glosy.
- Roć Dzieciatko: Niebá dāne / A odprawuy laci rāne:
 A przydzieś nas zámierzony / Gdy zbawisz lud powierzony.

N O W E L A T O .

Rzymianie stary swoje obwieśczenia
 z Prąsego lotu / z ledzy / z trzew palenia
 Wydlocych / zwykli byli niegdą miewać /
 Czego się mieli w przyszły Rok spodziewać.
 Babobony to. Połoyia wam prawy
 z szczęściem / na nowy Rok złączam: i sławę
 Syn Boży / goży lot szczęśliwy uczynił
 z Niebą / by zgładził / co człowiek przewinł.
 Barmi się nadza narodu ludzkiego /
 Gera miłością zbawienia naszego :
 Dajym się wśsego dobra spodziewaymy /
 Tyleo grzechami Pána nie gniewaymy /
 Kto chce szczęśliwie przeżyć swoje lata /
 Różny wśyctkie / trzeba wżgárdzić świadzt
 Do grzechow przeszłych nie wracać się / w enoty
 Złotwinąć : Bog táń / góże so to kleynoty.
 Pobożnym Pan Bog na wśyctkim przyiać /
 Zdrowia / dobr / szczęścia / y poctech dodać :
 W przypadekch wśelkich / złych przygod ich broni /
 R mocno dźwiga by w nadzieję toni.
 Działymyś wielce Pánu wśsego świata /
 Ze nam dożyć ac dal Nowego Lata :
 Praszac / byśmy się y my odnowili
 Grzech porzuciwszy / w niewinności żyli.
 Ten niechay Tobie zámże błogosławi /
 Połoin / zdrowia / y szczęścia nabawi
 W homa głodu / y powietrza złego /
 Da wśyctko dobre z miłosterozia swego. Amen.

SZCZODRY DZIEŃ

I Abiko niegdy Krolowi /
 Perskiemu Kerpesowi /
 Wdzieczniejse bylo / gdy oddal poddany /
 Nad zloto / ktore niosly wielkie Stany.
 Daryus przyjal wdziecznie
 Garść wody / y bezpiecznie
 Chuc poddanego przeniosł nad wsze dary /
 Ktorych mu w ten czas niosiono bez miary.
 Bog / z Bogą prawdziwego /
 Syn Dycy przedwiecznego:
 Panny zrodzony / Pan nieba y ziemie /
 Ktory bogali wszystko ludzkie plemie /
 Bierze wdzieczne ofiary /
 Od Krolow ziemskie dary:
 Zloto / Kąsido / Mirha / na serdeczno
 Chuc ich wzglad mając / y miłość skateczno.
 Ja zlotą bogatego /
 Ktore z Luzytańskiego
 Kráin / strumientem Tagus nieprzebrniony
 Pezjac / wyrzuca na obiedwie strony.
 Niemając / ani drogich
 Perel / ni bogactw mnogich:
 Ktorebym teras o tej szczesney dobie /
 W wspominku dal Twey zacney osobie.
 Ten Rym wdzieczney pamięci /
 Chrysta z vprzeymy chaci
 Oddale / życząc być zbawiciel świata /
 W zdrowiu / y w szczesciu wieczne zdarzył latać.

AMEN.

E N

átáo

